nüüd teen, ma ollen jo nüüd ka kapten?" Kohtomees tõstis habbet ja Kristina löi silmad mahha.

„Ei ma tea", kostis kohtomees.

„Ma tahhan teile öölda", kostis Prido, „ma tahhan wimast korda teile räkida, agga siis mitte ial ennam sest asjast. Et teie mollemad, issa ja tüttar, ollete üllekohhut minno wasto teinud, mis mind süddamest kurwastas; nüüd agga tahhan ma selle kehwa kallamehhe tütre järrele kossida, kuida se uhke kapten Ulrih tedda nimmetas ja küssin ilma militamata, kui üks mees: kas sa annad omma tütre mulle naeseks?"

Kohtomees, kelle südda kahhele korrale röhhutud olli, tundis wallo ommas süddames, et ta Pridut esmalt olli ärrapölganud ja alwemaks piddanud, kui sedda wöeralt kapteni, kes mitte temma tüttar, waid rahha kossis. Selle wasto olli nüüd Prido tuhhat kord tössisem mees. Kohtomees ei sanud halledusse pärralt sönna suust, waid löi käega Prido pole ja ütles: „Jummala nimmel!" Nüüd pöris Prido Kristine pole, andis käe temma kätte ja Kristine langes temma rinna peale ja ütles nuttes: „Prido anna mulle andeks!"

„Jubba on teil andeks antud", kostis Prido, „ja nüüd tahhame tänna ennast kohhe kihlada. Teie kelk, kes siin ollete, ollete meie kutsutud wöerad."

Nüüd peti kaks päwa söma ja joma aega, kus muido ilma süta lusti ja römo peti. Sest päwast sadik hakkas Prido ön ja Jummala önnistus olli temma maeas ellawalt nähha. Prido weddas omma laewaga kaupa linnade wahhel ja tenis paljo rahha, ellas omma armsa abbikasaga önnelikkus abbiello ja mollemad wannemad näggid ommad laste lapsed sure süddame römoga.

Kül Jummalal on kerge assi
Ja temma teeb ka saggedast,
Et se, kel hästi käinud kässi,
Saab waeseks sandiks ussinast;
Sesamma Jummal awwitab,
Et waene pea rikkaks saab.